

Το Βιβλίο του Δανιήλ - Αριθμός Εκατόν Τρία

Ξεκλειδώνοντας την Προφητεία: Κατανόηση της Τριπλής Εφαρμογής των Προφητικών Πλαισίων

Jeff Pippenger
2024-02-29

Έχουμε εξετάσει τις τριπλές εφαρμογές της προφητείας. Το πράττουμε αυτό με σκοπό να καταδείξουμε ότι, όταν ο Κύριος αποσφράγισε τους τελευταίους έξι στίχους του Δανιήλ ένδεκα με την κατάρρευση της Σοβιετικής Ένωσης κατά τον «καιρό του τέλους» το 1989, παρήχθη μια «αύξηση της γνώσεως», η οποία επρόκειτο να δοκιμάσει εκείνη τη γενεά του λαού του Θεού.

Και είπε, Ύπαγε, Δανιήλ· διότι οι λόγοι είναι κεκλεισμένοι και εσφραγισμένοι έως του καιρού του τέλους. Πολλοί θέλουσι καθαρισθή και λευκανθή και δοκιμασθή· αλλά οι ασεβείς θέλουσι πράξει ασεβώς· και ουδείς των ασεβών θέλει εννοήσει· οι δε σοφοί θέλουσιν εννοήσει. Δανιήλ 12:9, 10.

Κάθε φορά που μια αλήθεια αποσφραγίζεται από τον Λέοντα της φυλής του Ιούδα, ο Σατανάς εργάζεται για να αντισταθεί στο μήνυμα. Η αντίσταση που προβλήθηκε εναντίον των αληθειών που αποκαλύφθηκαν στα τελευταία εκείνα εδάφια του ενδέκατου κεφαλαίου του Δανιήλ επέβαλε βαθύτερη μελέτη των αληθειών που συνδέονται με τα εδάφια αυτά, ώστε να μην ευσταθήσει αγιασμένη υπεράσπιση εναντίον των σφαλμάτων που προτάθηκαν με σκοπό να υπονομεύσουν τις αποκεκαλυμμένες αλήθειες. Μία από τις αρχές που ήλθαν στο φως εν μέσω εκείνης της διαμάχης ήταν η τριπλή εφαρμογή της προφητείας. Αρχικά αναγνωρίστηκε σε συνάρτηση με την αναγκαιότητα να υπάρχει ορθότητα ως προς το τι παρίστανε «το καθημερινόν» στο βιβλίο του Δανιήλ (ο παγανισμός), και ως προς τη σωστή ιστορία που συνδέεται με την «αφαίρεση του καθημερινού» (508 μ.Χ.).

Η αναγνώριση τριών ερημωτικών δυνάμεων ως πλαισίου της προφητείας, παραλλήλως προς το μιλλεριτικό πλαίσιο της προφητείας, το οποίο αποτελούνταν από τις δύο πρώτες ερημωτικές δυνάμεις, και η μιλλεριτική ταύτιση του «καθημερινού» ως παγανισμού, παρείχαν μια ιστορία σύμφωνη με τους τελευταίους έξι στίχους του ενδέκατου κεφαλαίου του Δανιήλ, όπως είπε η Αδελφή White ότι έπρεπε να συμβαίνει. Έτσι, η αντίσταση εναντίον της ασφράγιστης γνώσεως κατά τον καιρό του τέλους το 1989 παρήγαγε μεγαλύτερο φως, καθώς η γνώση αυξήθηκε, και επίσης προσδιόρισε συγκεκριμένους κανόνες για την κίνηση του τρίτου αγγέλου, οι οποίοι παραλλήλιζαν την ανάπτυξη ορισμένων προφητικών κανόνων που είχαν συγκροτηθεί και χρησιμοποιηθεί στην κίνηση του πρώτου αγγέλου από τον William Miller.

Έξετάσαμε την τριπλή εφαρμογή των τριών Ρωμών, των τριών πτώσεων της Βαβυλώνας και των τριών Ήλιων, και νυν ασχολούμεθα με τους τρεις άγγελιοφόρους οΐτινες έτοιμάζουσι την όδον δια τον Άγγελιοφόρον της Διαθήκης. Έχομεν διαπιστώσει στενήν άλληλοεπικάλυψιν και παραλληλισμόν μεταξύ των τριών Ρωμών και των τριών πτώσεων της Βαβυλώνας, καθώς και στενόν παραλληλισμόν πρὸς τοὺς τρεῖς Ήλιος καὶ τοὺς τρεῖς άγγελιοφόρους οΐτινες έτοιμάζουσι

την όδόν. Έν ταῖς έσχάταις ήμέραις, ό William Miller και τó Future for America άμφότεροι άντιπροσωπεύουσι τόν τρίτον Ηλίαν, και έπίσης τόν τρίτον άγγελιοφόρον ός έτοιμάζει τήν όδόν. Ό Ίησοϋς πάντοτε άπεικονίζει τó τέλος ένός πράγματος δια τής αρχής ένός πράγματος, και ή κίνησις τού πρώτου άγγέλου παραλληλίζεται πρός τήν κίνησιν τού τρίτου άγγέλου.

«Ο Θεός έχει δώσει στα μηνύματα της Αποκάλυψης 14 τη θέση τους μέσα στη γραμμή της προφητείας, και το έργο τους δεν πρόκειται να παύσει έως το τέλος της ιστορίας αυτής της γης. Τα μηνύματα του πρώτου και του δευτέρου αγγέλου εξακολουθούν να είναι αλήθεια για τον παρόντα καιρό και πρόκειται να πορεύονται παράλληλα με εκείνο που ακολουθεί. Ο τρίτος άγγελος διακηρύσσει την προειδοποίησή του με δυνατή φωνή. “Μετά ταύτα,” είπε ο Ιωάννης, “είδα άλλον άγγελον καταβαίνοντα εκ του ουρανού, έχοντα εξουσίαν μεγάλην, και η γη εφωτίσθη εκ της δόξης αυτού.” Μέσα σε αυτόν τον φωτισμό, το φως και των τριών μηνυμάτων συνενώνεται.» The 1888 Materials, 803, 804.

Η κίνηση του πρώτου και του δευτέρου αγγέλου οδηγήθηκε από τον William Miller. Η Αδελφή White προσδιορίζει τον Miller ως τον «εκλεκτό αγγελιαφόρο».

«Ο William Miller διατάρασε το βασίλειο του Σατανά, και ο μέγας εχθρός επιζητούσε όχι μόνο να εξουδετερώσει την επίδραση του μηνύματος, αλλά και να καταστρέψει τον ίδιο τον αγγελιοφόρο.» Spirit of Prophecy, τόμος 4, 219.

Επισημαίνει επίσης ότι ο Μίλερ είχε προτυπωθεί τόσο από τον Ηλία όσο και από τον Ιωάννη τον Βαπτιστή.

«Χιλιάδες οδηγήθηκαν να ασπασθούν την αλήθεια που κηρύχθηκε από τον Γουίλιαμ Μίλλερ, και δούλοι του Θεού ανεδείχθησαν με το πνεύμα και τη δύναμη του Ηλία για να διακηρύξουν το μήνυμα. Όπως ο Ιωάννης, ο πρόδρομος του Ιησού, έτσι και εκείνοι που κήρυτταν αυτό το επίσημο μήνυμα αισθάνονταν υποχρεωμένοι να βάλουν την αξίνα στη ρίζα του δένδρου και να καλέσουν τους ανθρώπους να φέρουν καρπούς άξιους μετανοίας.» Early Writings, 233.

Ο Ιωάννης ο Βαπτιστής, ο οποίος, σύμφωνα με τον Ιησού, ήταν ο δεύτερος Ηλίας, ήταν επίσης ο πρώτος αγγελιοφόρος που επρόκειτο να προετοιμάσει την οδό για τον Αγγελιοφόρο της Διαθήκης. Είναι, επομένως, πρόδηλο ότι το κίνημα του τρίτου αγγέλου θα έχει έναν «εκλεκτό αγγελιοφόρο». Ο αγγελιοφόρος εκείνος θα έχει προτυπωθεί από τον Ηλία, τον Ιωάννη τον Βαπτιστή και τον Ουίλιαμ Μίλλερ. Μαζί με τον Μίλλερ, οι δύο εκλεκτοί αγγελιοφόροι αντιπροσωπεύουν την αρχή και το τέλος του κινήματος των τριών αγγέλων της Αποκάλυψης δεκατέσσερα, και, πράττοντας τούτο, μαζί αντιπροσωπεύουν τόσο τον τρίτο Ηλία όσο και τον τρίτο αγγελιοφόρο που πρόκειται να προετοιμάσει την οδό για τον Αγγελιοφόρο της Διαθήκης.

Η απόρριψη του μηνύματος είτε του εκλεκτού αγγελιοφόρου της αρχής είτε του εκλεκτού αγγελιοφόρου του τέλους είναι θάνατος, και το μήνυμα του Future for America βασίζεται στην προφητική εφαρμογή του «γραμμή επί γραμμή», η οποία είναι η μεθοδολογία της όψιμης βροχής. Μέσω της εφαρμογής του «γραμμή επί γραμμή» καθίσταται σαφές ότι το Μιλλεριτικό κίνημα προτυποποίησε το κίνημα του Future for America. Ένα ορόσημο της Μιλλεριτικής ιστορίας είναι ο William Miller, ο «εκλεκτός αγγελιοφόρος». Το να απορρίψει κανείς εκείνο το ορόσημο σημαίνει να απορρίψει το μήνυμα· έτσι τεκμηριώνεται, από την αρχή και το τέλος του

Αντβεντισμού, ότι η απόρριψη του αγγελιοφόρου είναι επίσης απόρριψη του μηνύματος, διότι το μήνυμα προσδιορίζει έναν εκλεκτό αγγελιοφόρο. Επομένως, το να απορρίψει κανείς το μήνυμα σημαίνει να απορρίψει τον αγγελιοφόρο και αντιστρόφως. Χωρίς χορευτή, δεν υπάρχει χορός.

«Μου υποδείχθηκε να ανατρέξω και πάλι στη διακήρυξη της πρώτης έλευσης του Χριστού. Ο Ιωάννης απεστάλη με το πνεύμα και τη δύναμη του Ηλία, για να προετοιμάσει την οδό του Ιησού. Εκείνοι που απέρριψαν τη μαρτυρία του Ιωάννη δεν ωφελήθηκαν από τις διδασκαλίες του Ιησού. Η εναντίωσή τους προς το μήνυμα που προανήγγελλε την έλευσή Του τούς έθεσε σε θέση ώστε να μην μπορούν εύκολα να δεχθούν τις ισχυρότερες αποδείξεις ότι Αυτός ήταν ο Μεσσίας. Ο Σατανάς οδήγησε εκείνους που απέρριψαν το μήνυμα του Ιωάννη να προχωρήσουν ακόμη περισσότερο, ώστε να απορρίψουν και να σταυρώσουν τον Χριστό. Πράττοντας τούτο, έθεσαν τον εαυτό τους σε θέση όπου δεν μπορούσαν να λάβουν την ευλογία κατά την ημέρα της Πεντηκοστής, η οποία θα τους δίδασκε την οδό προς τα επουράνια άγια. Το σχίσμο του καταπετάσματος του ναού έδειξε ότι οι ιουδαϊκές θυσίες και τελετές δεν θα γίνονταν πλέον δεκτές. Η μεγάλη Θυσία είχε προσφερθεί και είχε γίνει δεκτή, και το Άγιο Πνεύμα, το οποίο κατήλθε κατά την ημέρα της Πεντηκοστής, έστρεψε τις διάνοιες των μαθητών από το επίγειο αγιαστήριο στο επουράνιο, όπου ο Ιησούς είχε εισέλθει με το ίδιο Του το αίμα, για να εκχύσει επάνω στους μαθητές Του τα ευεργετήματα της εξιλέωσής Του. Οι Ιουδαίοι, όμως, αφέθηκαν σε πλήρες σκότος. Έχασαν όλο το φως που θα μπορούσαν να είχαν σχετικά με το σχέδιο της σωτηρίας και εξακολουθούσαν να εμπιστεύονται στις ανώφελες θυσίες και προσφορές τους. Το επουράνιο αγιαστήριο είχε λάβει τη θέση του επίγειου, όμως εκείνοι δεν είχαν καμία γνώση της μεταβολής. Επομένως, δεν μπορούσαν να ωφεληθούν από τη μεσιτεία του Χριστού στα άγια.

«Πολλοί ατενίζουν με φρίκη την πορεία των Ιουδαίων, απορρίπτοντας και σταυρώνοντας τον Χριστό· και καθώς διαβάζουν την ιστορία της αισχρής κακομεταχειρίσεώς Του, νομίζουν ότι Τον αγαπούν και ότι δεν θα Τον είχαν αρνηθεί, όπως ο Πέτρος, ούτε θα Τον είχαν σταυρώσει, όπως έκαναν οι Ιουδαίοι. Αλλά ο Θεός, ο οποίος διαβάσει τις καρδιές όλων, έφερε σε δοκιμασία εκείνη την αγάπη προς τον Ιησού, την οποία ομολογούσαν ότι αισθάνονταν. Όλος ο ουρανός παρακολουθούσε με το βαθύτερο ενδιαφέρον την υποδοχή του αγγέλματος του πρώτου αγγέλου. Αλλά πολλοί, οι οποίοι ομολογούσαν ότι αγαπούσαν τον Ιησού και οι οποίοι έχνυαν δάκρυα καθώς διάβαζαν την ιστορία του σταυρού, γλύευσαν την αγαθή αγγελία της ελευσεώς Του. Αντί να δεχθούν το μήνυμα με χαρά, το διακήρυξαν ως πλάνη. Μίσησαν εκείνους που αγαπούσαν την επιφάνειά Του και τους απέκλεισαν από τις εκκλησίες. Εκείνοι που απέρριψαν το πρώτο μήνυμα δεν μπορούσαν να ωφεληθούν από το δεύτερο· ούτε ωφελήθηκαν από την κραυγή του μεσονυκτίου, η οποία επρόκειτο να τους προετοιμάσει ώστε να εισέλθουν διά της πίστεως μαζί με τον Ιησού στα άγια των αγίων του επουρανίου αγιαστηρίου. Και, απορρίπτοντας τα δύο προηγούμενα μηνύματα, έχουν τόσο σκοτίσει τη διάνοιά τους, ώστε δεν μπορούν να διακρίνουν κανένα φως στο μήνυμα του τρίτου αγγέλου, το οποίο δείχνει την οδό προς τα άγια των αγίων. Είδα ότι, όπως οι Ιουδαίοι σταύρωσαν τον Ιησού, έτσι και οι κατ' όνομα εκκλησίες είχαν σταυρώσει αυτά τα μηνύματα, και γι' αυτό δεν έχουν καμία γνώση της οδού προς τα άγια των αγίων, ούτε μπορούν να ωφεληθούν από τη μεσιτεία του Ιησού εκεί. Όπως οι Ιουδαίοι, που πρόσφεραν τις άχρηστες θυσίες τους, έτσι και αυτοί αναπέμπουν τις μάταιες προσευχές τους προς το διαμέρισμα το οποίο ο Ιησούς έχει

εγκαταλείπει· και ο Σατανάς, ευαρεστημένος με την πλάνη, προσλαμβάνει θρησκευτικό χαρακτήρα και στρέφει τις διάνοιες αυτών των ομολογουμένων χριστιανών προς τον εαυτό του, ενεργώντας με τη δύναμή του, με τα σημεία του και με τέρατα ψεύδους, για να τους στερεώσει στην παγίδα του». *Early Writings*, 259–261.

Εκείνοι «που απέρριψαν τη μαρτυρία του Ιωάννη δεν ωφελήθηκαν από τις διδασκαλίες του Ιησού», και εκείνοι «που απέρριψαν το πρώτο μήνυμα δεν μπορούσαν να ωφεληθούν από το δεύτερο· ούτε ωφελήθηκαν από την κραυγή του μεσονυκτίου». Η διακονία του Ιωάννη προηγήθηκε του βαπτίσματος του Χριστού, ο οποίος λίγο αργότερα καθάρισε τον ναό κατά την αρχή της διακονίας Του. Η διακονία του Μίλλερ προετοίμασε για τον Χριστό να καθάρσει τους υιούς του Λευί όταν ήλθε αιφνιδίως στις 22 Οκτωβρίου 1844. Σε καθεμία από αυτές τις δύο μαρτυρίες, η απόρριψη του αγγελιαφόρου που προετοιμάζει την οδό ισοδυναμεί με θάνατο.

Ο καθαρισμός και ο εξαγνισμός που επιτελέστηκαν από τον Χριστό στο έργο Του ως του Αγγελιοφόρου της Διαθήκης είχαν ως σκοπό την ανάδειξη ενός λαού για να επιτελέσει το έργο της μεταφοράς του μηνύματος της σωτηρίας στον κόσμο. Το έργο αυτό επιτελείται εκ των προτέρων της χρονικής περιόδου που αντιπροσωπεύει το πότε αρχίζει η εκτελεστική κρίση. Η καταστροφή της Ιερουσαλήμ στην ιστορία των μαθητών αντιπροσωπεύει την εκτελεστική κρίση, και ο Αντβεντισμός απομακρύνθηκε από την ευθύνη του να επιτελέσει εκείνο το έργο, αλλά ο Κύριος είχε προσπαθήσει να τους συνάξει μαζί. Είχε οδηγήσει τον λαό Του να δημοσιεύσει το διάγραμμα του 1850 ως τη γραφική απεικόνιση του μηνύματος που θα μπορούσαν να είχαν μεταφέρει στον κόσμο.

«Δεν ήταν θέλημα του Θεού ο Ισραήλ να περιπλανηθεί σαράντα χρόνια στην έρημο· επιθυμούσε να τους οδηγήσει ευθέως στη γη Χαναάν και να τους εγκαταστήσει εκεί, λαό άγιο και ευτυχισμένο. Αλλά “δεν ηδυνήθησαν να εισέλθωσιν εξαιτίας της απιστίας.” Εβραίου 3:19. Εξαιτίας της οπισθοδρόμησής τους και της αποστασίας τους, χάθηκαν στην έρημο, και άλλοι ανεγέρθηκαν για να εισέλθουν στη Γη της Επαγγελίας. Κατά τον ίδιο τρόπο, δεν ήταν θέλημα του Θεού η έλευση του Χριστού να καθυστερήσει τόσο πολύ και ο λαός Του να παραμείνει τόσα χρόνια σε αυτόν τον κόσμο της αμαρτίας και της θλίψεως. Αλλά η απιστία τους τούς χώρισε από τον Θεό. Καθώς αρνήθηκαν να επιτελέσουν το έργο το οποίο Εκείνος τους είχε αναθέσει, άλλοι ανεγέρθηκαν για να κηρύξουν το μήνυμα. Από έλεος προς τον κόσμο, ο Ιησούς καθυστερεί την έλευσή Του, ώστε οι αμαρτωλοί να έχουν την ευκαιρία να ακούσουν την προειδοποίηση και να βρουν σε Αυτόν καταφύγιο προτού εκχυθεί η οργή του Θεού.» Η Μεγάλη Διαμάχη, 458.

Αν ο Αντβεντισμός είχε απλώς παραμείνει σταθερός στην πίστη του, «το έργο τους θα είχε ολοκληρωθεί».

«Εάν οι Αντβεντιστές, μετά τη μεγάλη απογοήτευση του 1844, είχαν κρατήσει σταθερά την πίστη τους και είχαν προχωρήσει ενωμένοι στην ανοιγόμενη πρόνοια του Θεού, δεχόμενοι το μήνυμα του τρίτου αγγέλου και διακηρύσσοντάς το στον κόσμο με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος, θα είχαν δει τη σωτηρία του Θεού· ο Κύριος θα είχε ενεργήσει δυναμικά μαζί με τις προσπάθειές τους, το έργο θα είχε ολοκληρωθεί, και ο Χριστός θα είχε ήδη έλθει για να παραλάβει τον λαό Του στην ανταμοιβή του. Αλλά κατά την περίοδο της αμφιβολίας και της

αβεβαιότητας που ακολούθησε την απογοήτευση, πολλοί από τους πιστούς της έλευσης εγκατέλειψαν την πίστη τους.... Έτσι το έργο παρεμποδίστηκε και ο κόσμος αφέθηκε στο σκοτάδι. Εάν ολόκληρο το σώμα των Αντβεντιστών είχε ενωθεί επάνω στις εντολές του Θεού και στην πίστη του Ιησού, πόσο διαφορετική θα ήταν η ιστορία μας!» Evangelism, 695.

Την Άνοιξη του 1844, ο Άγγελος της Διαθήκης καθάρισε το κίνημα των Μίλλεριτών και κατόπιν, το Φθινόπωρο, έφερε το μήνυμα του τρίτου αγγέλου. Ο Μίλλερ, το μήνυμά του και το κίνημα που εκπροσωπούσε, είχαν εκπληρώσει την παραβολή των δέκα παρθένων. Στη συνάθροιση του στρατοπέδου στο Έξετερ, Νιου Χάμσαϊρ, έφθασε το μήνυμα της Κραυγής του Μεσονυκτίου και, μέσα σε δύο σύντομους μήνες, αποδείχθηκε ποιες από τις παρθένες είχαν το έλαιο. Οι δύο τάξεις φανερώθηκαν, και ο τρίτος άγγελος έφθασε με ένα μήνυμα στο χέρι του που έπρεπε να καταφαγωθεί, αλλά οι φρόνιμες παρθένοι «παρέδωσαν την πίστη τους» κατά «την περίοδο αμφιβολίας και αβεβαιότητας».

Η «περίοδος αμφιβολίας και αβεβαιότητας» είχε παρασταθεί από τους μαθητές κατά τον θάνατό Του, αλλά κατά την τρίτη ημέρα Εκείνος άρχισε να ανοίγει προς τους μαθητές Του το μήνυμα της αναστάσεώς Του, και αυτοί δεν «εγκατέλειψαν την πίστη τους». Η περίοδος αμφιβολίας και αβεβαιότητας για τις φρόνιμες παρθένας του κινήματος των μηνυμάτων του πρώτου και του δευτέρου αγγέλου συνεχίστηκε περίπου επί τρία έτη, οπότε ο Κύριος απεκάλυψε στην Αδελφή Γουάιτ ότι είχε εκτείνει την χείρα Του για να συνάξει εκ νέου το υπόλοιπο του λαού Του. Οδήγησε τον λαό Του να αρχίσει το εκδοτικό του έργο και να παραγάγει τη δεύτερη πινακίδα του Αββακούμ, αλλά «πολλοί από τους Αντβεντιστές πιστούς εγκατέλειψαν την πίστη τους.... Έτσι το έργο παρεμποδίστηκε, και ο κόσμος αφέθηκε στο σκοτάδι.»

Το 1849, ο Ουίλλιαμ Μίλλερ, ο εκλεκτός αγγελιοφόρος του αγγέλματος του πρώτου και του δευτέρου αγγέλου, ετέθη εις ανάπαυσιν. Εάν οι φρόνιμες παρθένοι της 22ας Οκτωβρίου 1844 «εκκρατούσαν στερεώς την πίστιν των και προχωρούσαν ομοθυμαδόν ακολουθώντας την αποκαλυπτομένην πρόνοιαν του Θεού», ο Κύριος θα είχε αναδείξει άλλον αγγελιοφόρον εν πνεύματι και δυνάμει Ηλίου. Αντιθέτως, «η έλευσις του Χριστού» «εβραδύνθη και ο λαός Αυτού» «κατά τον αυτόν τρόπον» προς τον αρχαίον Ισραήλ θα «παρέμενε» «πολλά έτη εις τούτον τον κόσμον της αμαρτίας και της θλίψεως».

Εκατόν είκοσι έξι έτη μετά την αποστασία του 1863, ο Κύριος ανέστησε τον εκλεκτό αγγελιαφόρο του τρίτου αγγέλου. Το έργο του ήταν αφ' ενός να προετοιμάσει την οδό ώστε ο Αγγελιαφόρος της Διαθήκης να έλθει αιφνιδίως εις τον ναόν Αυτού και να εισέλθει σε σχέση διαθήκης με τις εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες, κατά τις τελευταίες σκηνές της ανακριτικής κρίσεως, αφ' ετέρου δε να παρουσιάσει ένα μήνυμα που αντιμετωπίζει την τριπλή ένωση του Αχαάβ, της Ιεζάβελ και των προφητών αυτής κατά την περίοδο της Εκτελεστικής Κρίσεως, η οποία αρχίζει με τον προσεχώς επερχόμενο νόμο της Κυριακής.

Ο τρίτος αγγελιοφόρος που προετοιμάζει την οδό αντιπροσωπεύει ένα έργο, ένα μήνυμα, έναν αγγελιοφόρο και ένα κίνημα κατά τις τελευταίες σκηνές της Ανακριτικής Κρίσεως. Ο τρίτος Ηλίας αντιπροσωπεύει ένα έργο, ένα μήνυμα, έναν αγγελιοφόρο και ένα κίνημα κατά τις τελευταίες σκηνές της Εκτελεστικής Κρίσεως. Το μήνυμα του αγγελιοφόρου που προετοιμάζει την οδό, και

το μήνυμα του Ηλία, είναι το μήνυμα του τρίτου από τα τρία Ουαί της Αποκαλύψεως, κεφάλαια οκτώ έως ένδεκα.

Στην ιστορία που παριστάνεται από τον αγγελιοφόρο ο οποίος ετοιμάζει την οδό, το μήνυμα του τρίτου Ουαί αντιπροσωπεύει τη Σάλπιγγα που καλεί τον Λαοδικειακό Αντβεντισμό να «αγοράσης παρ' έμοῦ χρυσίον δεδοκιμασμένον εκ πυρός, διὰ νὰ πλουτήσης· καὶ ἱμάτια λευκά, διὰ νὰ ἐνδύθῃς, καὶ νὰ μὴ φανερωθῇ ἡ αἰσχύνῃ τῆς γυμνότητός σου· καὶ κολλούριον, διὰ νὰ ἐγγρίσῃς τοὺς ὀφθαλμοὺς σου, διὰ νὰ βλέπῃς». Είναι το μήνυμα της αγάπης του Θεού, το οποίο δείχνει στον λαό του Θεού τις παραβάσεις του, διότι «ὄσους» αγαπά, «ἐλέγχει καὶ παιδεύει». Είναι το μήνυμα της δικαιοσύνης του Χριστού, το οποίο καλεί τους ανθρώπους να δεχθούν τον χαρακτήρα Του, ο οποίος εκδηλώνεται κατά τη χρονική περίοδο κατά την οποία ο Αγγελιοφόρος της Διαθήκης επιτελεί το έργο του καθαρισμού του ναού της ψυχής, και γι' αυτό καλεί εκείνους τους οποίους αγαπά να εκδηλώσουν τον χαρακτήρα Του και να είναι «ζηλωταὶ λοιπόν, καὶ μετανόησον», διότι είναι «ἐπὶ τὴν» οικονομική «θύραν», η οποία αντιπροσωπεύει το κλείσιμο της δοκιμασίας, όπου «θέλω σε ἐξεμέσει» τον Λαοδικειακό Αντβεντισμό «ἐκ τοῦ» στόματός Του. Εκείνη η οικονομική «θύρα» είναι η θύρα την οποία Αυτός «ἀνοίγει, καὶ οὐδεὶς κλείει· καὶ κλείει, καὶ οὐδεὶς ἀνοίγει».

Υπάρχει μία φαινομενική αντίφαση, η οποία επιλύεται με την εφαρμογή του «γραμμῆ ἐπὶ γραμμῆν», όμως πολλοί ενδέχεται να μη διακρίνουν καν αυτή τη φαινομενική αντίφαση. Όταν επιλυθεί, προσθέτει σαφήνεια στη μετάβαση από την Ανακριτική Κρίση στην Εκτελεστική Κρίση, η οποία λαμβάνει χώρα κατά τον προσεχώς επερχόμενο νόμο της Κυριακής. Επιλύεται διά της αποδοχής ότι η Πεντηκοστή προτυπώνει τον προσεχώς επερχόμενο νόμο της Κυριακής στις Ηνωμένες Πολιτείες. Προκειμένου να ολοκληρώσουμε την εξέτασή μας περί του τρίτου αγγελιαφόρου, ο οποίος προετοιμάζει την οδό ως σύμβολο στην Ανακριτική Κρίση, σε αντιδιαστολή προς τον τρίτο Ηλία, ο οποίος είναι σύμβολο της Εκτελεστικής Κρίσης, θα εξετάσουμε αυτή τη φαινομενική αντίφαση.

Θα συνεχίσουμε αυτή τη μελέτη στο επόμενο άρθρο.

«Ο άγγελος που ενώνεται με τη διακήρυξη του αγγέλματος του τρίτου αγγέλου πρόκειται να φωτίσει ολόκληρη τη γη με τη δόξα του. Εδώ προλέγεται ένα έργο παγκόσμιας έκτασης και ασυνήθιστης δύναμης. Το κίνημα της παρουσίας του Χριστού των ετών 1840–44 υπήρξε ένδοξη εκδήλωση της δύναμης του Θεού· το άγγελμα του πρώτου αγγέλου μεταφέρθηκε σε κάθε ιεραποστολικό σταθμό του κόσμου, και σε μερικές χώρες εκδηλώθηκε το μεγαλύτερο θρησκευτικό ενδιαφέρον που έχει παρατηρηθεί σε οποιαδήποτε χώρα από τη Μεταρρύθμιση του δέκατου έκτου αιώνα· αλλά και αυτά πρόκειται να ξεπεραστούν από την ισχυρή κίνηση υπό την τελευταία προειδοποίηση του τρίτου αγγέλου.»

«Το έργο θα είναι παρόμοιο με εκείνο της Ημέρας της Πεντηκοστής. Όπως η “πρώιμη βροχή” δόθηκε, με την έκχυση του Αγίου Πνεύματος κατά το άνοιγμα του ευαγγελίου, για να προκαλέσει τη βλάστηση του πολύτιμου σπόρου, έτσι και η “όψιμη βροχή” θα δοθεί κατά το κλείσιμό του για την ωρίμανση του θερισμού. “Τότε θέλομεν γνωρίσει, εάν εξακολουθώμεν να γνωρίζωμεν τον Κύριον· η έξοδος αυτού είναι προπαρασκευασμένη ως η αυγή· και θέλει ελθεί προς ημάς ως βροχή, ως όψιμος και πρώιμος βροχή εις την γην.” Ωσηέ 6:3. “Χαίρετε λοιπόν,

υιοί της Σιών, και ευφραίνεσθε εις Κύριον τον Θεόν σας· διότι έδωκεν εις εσάς την πρώιμον βροχήν κατά δικαιοσύνην, και θέλει καταβιβάσει εις εσάς βροχήν, πρώιμον βροχήν και όψιμον βροχήν.” Ιωήλ 2:23. “Και εν ταις εσχάταις ημέραις, λέγει ο Θεός, θέλω εκχέει από του Πνεύματός Μου επί πάσαν σάρκα.” “Και πας όστις αν επικαλεσθή το όνομα του Κυρίου, θέλει σωθή.” Πράξεις 2:17, 21.»

«Το μεγάλο έργο του ευαγγελίου δεν πρόκειται να ολοκληρωθεί με μικρότερη εκδήλωση της δυνάμεως του Θεού από εκείνη που σημάδεψε την έναρξή του. Οι προφητείες που εκπληρώθηκαν με την έκχυση της πρώιμης βροχής κατά την έναρξη του ευαγγελίου πρόκειται να εκπληρωθούν εκ νέου με την όψιμη βροχή κατά την ολοκλήρωσή του. Εδώ είναι “οι καιροί της αναψυχής”, τους οποίους ο απόστολος Πέτρος προέβλεπε όταν είπε: “Μετανοήσατε λοιπόν και επιστρέψατε, διά να εξαλειφθούν αι αμαρτίαι σας, όταν έλθωσι καιροί αναψυχής από της παρουσίας του Κυρίου· και θέλει αποστείλει τον Ιησούν.” Πράξεις 3:19, 20.» Η Μεγάλη Διαμάχη, 611.